

ÎNCHEIERE

22 noiembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Ion Druță
Tamara Chișca-Doneva

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Societatea Comercială „Splendorix” Societate cu Răspundere Limitată,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea Comercială „Splendorix” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Consiliului municipal Bălți, Primăriei municipiului Bălți, intervenient accesoriu Societatea cu Răspundere Limitată „Casa Comercială Bulgară” privind anularea actelor administrative,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 29 iunie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de Societatea Comercială „Splendorix” Societate cu Răspundere Limitată și a fost menținută hotărârea Judecătoria Bălți din 20 martie 2017,

c o n s t a t ă :

La data de 24 noiembrie 2016, SC „Splendorix” SRL a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului municipal Bălți și Primăriei municipiului Bălți privind anularea actelor administrative.

În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că la 1 august 2013, Consiliului mun. Bălți a emis Decizia nr.7/35 „Cu privire la prelungirea termenelor contractelor de arendă a terenului”, potrivit căreia s-a decis a se prelungi pentru persoanele fizice și juridice termenele contractelor de arendă a sectoarelor de teren.

Susține că conform anexei la Decizia nr.7/35 din 1 august 2013, la pct.pct. 29, 30, 31 sunt incluse terenurile cu suprafața de 350 m.p, 198 m.p și respectiv 280 m.p din Piața Vasile Alecsandri 4.

Referindu-se la fiecare porțiune de teren, menționează că terenul cu suprafața de 198 m.p a fost dat în arendă în baza contractului de arendă nr. 184 din 7 iunie 2007, iar după emiterea Deciziei nr.7/35 din 1 august 2013, contractul de arendă a fost prelungit prin acordul adițional nr. 184/4-477 din 9 august 2013, fapt ce identifică un termen de arendă de aproximativ 6 ani.

La fel, invocă că terenul cu suprafața de 350 m.p a fost dat în arendă în baza contractului de arendă nr. 1057 din 23 septembrie 2008, ca ulterior după emiterea Deciziei nr.7/35 să fie încheiat acordul adițional nr. 1057/3-476 din 9 august 2015, astfel termenul arendeii pentru terenul dat este mai mare de 5 ani.

Indică că și terenul cu suprafața de 280 m.p este dat în arendă în baza contractului de arendă nr. 372 din 23 septembrie 2009, ca ulterior în baza Deciziei nr.7/35 din 1 august 2013, să fie întocmit acordul de prelungire nr.372/3-478 din 9 august 2013.

Consideră Decizia nr.7/35 din 1 august 2013, ca fiind adoptată cu încălcarea prevederilor legale și pasibilă de a fi anulată.

Susține că este ilegală prelungirea termenelor contractelor de arendă a terenurilor, dat fiind faptul că urma să se emită o nouă decizie de dare în arendă a terenului pentru un nou termen, cu încheierea unui nou contract de arendă.

Relevă faptul că potrivit Deciziei nr.2/51 din 24 februarie 2011, care se referă la stabilirea termenelor de atribuire în arendă a sectoarelor de teren, Consiliul municipal Bălți a decis a stabili pe teritoriul municipiului Bălți, următoarea ordine de determinare a termenelor de arendă a loturilor de teren, care conform pct.1.1 din Decizie, constituie 1-3 ani pentru șantier de construcție pe perioada de construcție a obiectului.

Afirmă că Decizia nr.7/35 din 1 august 2013 este contrară Deciziei nr.2/51 din 24 februarie 2011, care prevede termenii de atribuire în arendă a sectoarelor de teren din municipiul Bălți și de care autoritatea publică locală urmează să se conducă, atunci când dorește să transmită în arendă careva terenuri din municipiul Bălți.

Relatează reclamantul că personal a avut intenția de a arenda sectoarele de teren din Piața Vasile Alecsandri 4, mun. Bălți, însă din motiv că aceste terenuri ilegal au fost date în arendă i s-a încălcat un drept al său, recunoscut de lege.

În vederea înlăturării acestei situații, la data de 9 august 2016, a expediat în adresa Primăriei mun. Bălți, cererea prealabilă nr. 453, în care a solicitat revocarea Deciziei nr. 7/35 din 1 august 2013 în partea ce ține de prelungirea termenelor contractelor de arendă a sectoarelor de teren din Piața Vasile Alecsandri 4, ca fiind întocmită contrar prevederilor legale.

Menționează că la 16 august 2016 Primăria mun. Bălți a întocmit răspunsul nr. P-03-12/2949, prin care a informat societatea despre faptul că examinarea unor astfel de chestiuni țin de competența Consiliului mun. Bălți și nu a Primăriei mun. Bălți, iar chestiunea privind revocarea deciziei Consiliului mun. Bălți nr.7/35 din 1 august 2013, va fi examinată în ședința Consiliului mun. Bălți.

Remarcă faptul că la 25 octombrie 2016, în adresa SC „Splendorix” SRL a parvenit decizia nr.9/56 din 29 septembrie 2016 emisă de Consiliul municipal Bălți, prin care reclamantul a fost informat că cererea prealabilă nr. 453 din 9 august 2016, a fost respinsă, ca neîntemeiată.

Solicită anularea deciziei nr. 9/56 din 29 septembrie 2016, emisă de Consiliul municipal Bălți și anularea deciziei nr. 7/35 din 1 august 2013 în partea ce ține de prelungirea termenelor contractelor de arendă a sectoarelor de teren din Piața Vasile Alecsandri 4.

Prin încheierea protocolară a Judecătoriei Bălți din 30 ianuarie 2017, s-a atras în proces în calitate de intervenient accesoriu Societatea cu Răspundere Limitată „Casa Bulgară”.

Prin hotărârea Judecătoria Bălți din 20 martie 2017, acțiunea a fost respinsă.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 29 iunie 2017, a fost respins apelul declarat de SC „Splendorix” SRL și a fost menținută hotărârea Judecătoria Bălți din 20 martie 2017.

La data de 28 august 2017, SC „Splendorix” SRL a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 29 iunie 2017, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că instanța de apel, la examinarea cererii de apel nu a aplicat legea care urma a fi aplicată.

Menționează că a înaintat acțiunea în procedura contenciosului administrativ, prin urmare neprezentarea de către pârât a probelor ce confirmă legalitatea actului emis constituie temei de anulare a acestuia, iar la materialele cauzei lipsesc careva probe prezentate de intimați, care ar confirma legalitatea actului emis și împuternicirile pe care le deținea pentru prelungirea termenului de arendă, adică în baza cărei legi a fost emis actul contestat.

Consideră că Consiliul municipal Bălți urma doar să decidă darea în arendă a terenurilor și nici într-un caz prelungirea contractelor de arendă a terenurilor, fiind astfel emis un act administrativ contrar legii, or Legea privind administrația publică locală nu prevede prelungirea contractelor de arendă – ca competență de bază a Consiliului local.

În conformitate cu art. 434 CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Colegiul constată că, din materialele cauzei se atestă cu certitudine că reprezentantul SC „Splendorix” SRL a recepționat copia deciziei Curții de Apel Bălți din 29 iunie 2017 la 19 iulie 2017, fapt confirmat prin avizul de recepție anexat la materialele cauzei (f.d 124)

Astfel, recursul declarat de către SC „Splendorix” SRL la 28 august 2017, se consideră a fi depus în termenul prevăzut de lege.

La data de 29 septembrie 2017, în adresa intimațiilor Primăriei mun. Bălți, Consiliului mun. Bălți, SRL „Casa Comercială Bulgară” a fost expediată copia recursului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței.

La data de 3 noiembrie 2017 a parvenit referința din partea SRL „Casa Comercială Bulgară”, care a solicitat emiterea unei încheieri prin care recursul declarat de către SC „Splendorix” SRL să fie considerat inadmisibil.

Examinând temeiurile recursului declarat de către SC „Splendorix” SRL, în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau

aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către SC „Splendorix” SRL nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de către SC „Splendorix” SRL.

În conformitate cu art. art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Societatea Comercială „Splendorix” Societate cu Răspundere Limitată, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Ion Druță

Tamara Chișca-Doneva